

L'univers de conceptes que ens remetien a la trajectòria personal i intel·lectual i a l'obra de Lluís Duch és molt més ampli que els tres que emmarquen el títol d'aquest nou número monogràfic de «Qüestions de Vida Cristiana». Emparaular, Déu, fe, sagrat, mite, llenguatge, comunicació, en podrien ser altres. Tanmateix, *símbol*, *religió* i *poder* concentren en bona mesura els grans eixos del breu recull de cinc articles que presentem aquí, i que són només un tast de les més de setanta-set col·laboracions que Duch va publicar en aquesta revista al llarg de més de quaranta anys, en un període que s'estén des de l'any 1967 fins al 2008.<sup>1</sup> Cal tenir en compte que, de fet, el primer text de tota la seva dilatada trajectòria fou publicat en aquesta revista (un dels que reproduïm aquí),<sup>2</sup> tal com explica el filòsof i teòleg Antoni Bosch-Veciana, amic molt proper de Duch, en l'article que porta per títol precisament *Montserrat*-«Qüestions de Vida Cristiana», *bressol narratiu de Duch*.

Una de les aportacions d'aquest número especial que pot ser una bona eina de consulta per a tota persona interessada a resseguir l'obra de Lluís Duch és la relació completa de la seva bibliografia a «Qüestions». En total, com dèiem, setanta-set textos —entre articles, apunts i miradors—, que conformen una part important del seu treball intel·lectual, i que hem volgut recuperar i posar en valor reproduint-ne una tria de diferents períodes. D'aquesta manera, volem fer visible el gruix d'aquesta part de la seva vastíssima obra, de plena actualitat. Sens dubte que les limitacions d'espai a què ens hem

1. Cal fer notar que, com és habitual en els textos de Lluís Duch, les nombroses i extenses notes a peu de pàgina que acompanyen també els seus articles publicats a «Qüestions de Vida Cristiana» constitueixen una aportació complementària de gran interès i amb entitat pròpia.

2. *Les possibilitats de l'home d'avui davant de la fe*, QVC 39 (1967), pp. 9-35. Aquest fet demostra el paper del «Qüestions de Vida Cristiana» dels primers temps, com un espai en què, en una època gens fàcil, una generació de joves pensadors van començar a desenvolupar el seu treball intel·lectual.

de cenyir escrupolosament fan que ens quedem curts, i no s'hauria de descartar, en un futur, l'edició completa del Lluís Duch de «Qüestions de Vida Cristiana», en un altre format i una altra edició.

Són molts els atributs que escauen a un dels pensadors més singulars, destacats i prolífics del pensament contemporani a Catalunya: monjo benedictí, intel·lectual del seu temps, un home a cavall del silenci i del llenguatge, de la muntanya i la ciutat, que desenvolupa el seu treball entre la pregària i l'estudi, o entre la universitat i la biblioteca del monestir. Per això també s'ha concebut aquest volum com un particular homenatge, degut i necessari. Els dos apunts introductoris, a càrrec del president de la Generalitat de Catalunya, el M. Hble. Sr. Quim Torra, i de l'Abat del Monestir de Montserrat, el P. Josep M. Soler, respectivament, donen fe del pes i de la significació, com diu el professor Miquel Tresserras, «d'un dels intel·lectuals més potents dels segles xx i xxi, en una terra que no valora gaire les intel·ligències aplicades a l'anàlisi profunda de la cultura contemporània, de les idees que genera i de les conseqüències que se'n deriven».

Al costat dels articles de Bosch-Veciana i de Tresserras, que ens ajuden a situar la persona i l'obra, amb un especial èmfasi a la seva aportació a «Qüestions de Vida Cristiana», completen aquest volum una secció Mirador en la qual Oriol Domingo consigna algunes de les fites recents i destacades de Lluís Duch, així com una semblança coral en què diverses persones que havien conegut i col·laborat directament amb ell, a Catalunya i fora del país, expressen breument la seva mirada i la seva perspectiva sobre el pensador crític, l'antropòleg, el teòleg, l'escriptor incansable, el conferenciant, el professor, el monjo.